
Den gamle Dag

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Den gamle Dag", i: *Mindeudgave Digte*, side: 51, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Den gamle Dag

Den gamle Dag den endte syg og træt.
I Vestens Puder den i Aftenstunden
sank hen, en Blodstrøm flød den ud af Munden,
og Nattens klamme Taagehær fik Ret:
at alt er kun forgængeligt i Grunden.

Men nej, det er en Løgn, en Løgn kun – ti! –
Lad Mørkets fejge Skygger tro paa Døden!
Jeg tror paa Livet, paa dets Kraft og Gløden
og paa dets stolte Evighedsværdi;
thi det jeg lære vil af Morgenrøden.

For Kvælden er jo træt og Natten svag,
og Mismod kun til deres Læber hæfter,
men Morgenrøden gemmer Dagens Kræfter –
Saa kom! Jeg hilser dig, du unge Dag;
thi du er den, jeg vil og længes efter.